Sygn. akt **OS 3/22**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (...) r.
w składzie:

Przewodniczący: **r.pr. Tomasz Grabek**
Sędziowie: **r.pr. Zofia Filipek-Kraczek - sprawozdawca**
r.pr. Olimpia Marcewicz-Kochnio
Protokolant: Joanna Kowalska

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (...)r. sprawy ze skargi (...)na postępowanie radcy prawnego (...)na skutek odwołania z dnia (...)r. – wniesionego dnia (...)r. - od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...)r., sygn. akt (...)o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. oraz w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2020 r., poz. 75 ze zm.) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...)r., sygn. akt (...)o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Przewodniczący: Członkowie:

…… …… ……
r.pr. Tomasz Grabek r.pr. Zofia Filipek-Kraczek r.pr. Olimpia Marcewicz-Kochnio

OS 3/22

Uzasadnienie

Na posiedzeniu jawnym w dniu (...)r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie rozpoznał sprawę ze skargi Pani (...)na postępowanie radcy prawnego (...)na skutek odwołania z dnia (...)r wniesionego dnia (...)r od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...)r sygn. akt (...)o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ustalił, co następuje:

W dniu (...)r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęła skarga Pani (...)na nieetyczne zachowanie radcy prawnego (...), przy czym skarga - jak określiła to Skarżąca - dotyczyła zachowania w sferze prywatnej. Skarżąca zarzuca radcy prawnemu, że jako osoba prywatna będąca członkiem Wspólnoty Mieszkaniowej wypisuje i kolportuje w przestrzeni publicznej szydzące z zarządu pisma zawierające nieprawdziwe i nierzetelne informacje oraz cytaty z cudzej poczty elektronicznej. Takie działanie radcy prawnego doprowadziło do obalenia zarządu Wspólnoty. Nadto 3 lata temu radca prawny wprowadziła zarząd w błąd przygotowując wadliwą uchwałę w sprawie zasad wyboru zarządu. Zdaniem Skarżącej od osoby wykonującej zawód związany w ochroną prawną wymaga się ponadstandardowego sposobu postępowania zarówno w życiu zawodowym jak w prywatnym i dlatego też nie można akceptować zachowania, które narusza takie wymagania nawet w przypadku, gdyby dotyczyło jedynie przestrzeni prywatnej, nie związanej bezpośrednio ze świadczeniem pomocy poprawniej skargi dołączono protokół zebrania członków Wspólnoty, kserokopię pisma, kserokopię pozwu z częściowym uzasadnieniem - kserokopie nie zostały uwierzytelnione potwierdzeniem zgodności z oryginałem. Skarga została przez autorkę skierowana do wiadomości Prezesom Sądów Okręgowych w (...) i (...).

Skarga została przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie przekazana radcy prawnemu celem ustosunkowania się do zarzutów w niej zawartych. W dniu (...)r. do Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie wpłynęła odpowiedź radcy prawnego (...)na skargę Pani (...). Radca prawny szczegółowo ustosunkowała się do zarzutów zawartych w skardze podkreślając, że nigdy nie działała na rzecz Wspólnoty jako radca prawny, a teksty uchwał były wynikiem wspólnej pracy jej członków. Radca prawny oświadczyła, że nie była autorką pisma załączonego do skargi, które sporządził jeden z członków Wspólnoty nie godząc się na sposób sprawowania zarządu przez Skarżącą. Pani (...)nie uzyskała absolutorium swoich działań zarządzających Wspólnotą i nie została wybrana w skład nowego zarządu. Co do zarzutu nieuprawnionego dostępu do cudzych skrzynek mailowych radca prawny wskazuje, że korespondencja prowadzona była z autorką tekstu oraz z adresu poczty elektronicznej zarządu Wspólnoty. W podsumowaniu swojego stanowiska radca prawny stwierdziła, iż po dokonanej przez siebie analizie zachowania Pani (...)wobec jej osoby można przyjąć, że ich przyczyną jest wykonywanie zawodu radcy prawnego. Zdaniem radcy prawnego Skarżąca niejednokrotnie podkreślała, że jest wysoko

specjalizowanym prawnikiem, a także audytorem. Nie mniej jednak oczekiwała od Pani (...)jakiś bliżej niesprecyzowanych form doradztwa podejmowanych ad hoc. Do swojej odpowiedzi na skargę radca prawny dołączyła wydruki treści korespondencji z poczty elektronicznej, kserokopii pism sporządzanych przez Wspólnotę oraz pisma określone jako rys historyczny sprawy sądowej oraz opisujące działania (...).

Postanowieniem z dnia (...)r sygn. akt (...)Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie odmówiła wszczęcia dochodzenia odnośnie zarzutów sformowanych w skardze Pani (...). W toku postępowania sprawdzającego Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie ustaliła, że radca prawny nigdy nie świadczyła na rzecz Wspólnoty pomocy prawnej. Podejmowała różne działania nie jako radca prawny ale jako zaangażowany w funkcjonowanie Wspólnoty mieszkaniec. Ponadto analiza treści pisma dołączonego o skargi pozwala na stwierdzenie, że nie zawiera ono żadnych sformułowań obraźliwych, szyderczych i naruszających dobra osobiste Skarżącej. W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego omawiane pismo stanowi jedynie krytykę i wyraz niezadowolenia z działania zarządu Wspólnoty, do czego każdy członek Wspólnoty jest uprawniony. Nie potwierdził się także zarzut ujawnienia treści korespondencji e-mailowej, gdyż z załączonych dokumentów oraz wyjaśnień radcy prawnego wynika, że treść korespondencji została ujawniona za zgodą adresatów i wykorzystana w piśmie. Przedstawione wyżej ustalenia w ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego nie dają podstawy do uznania, iż radca prawny popełnił przewinienie dyscyplinarne

Z ustaleniami Zastępcy Rzecznika skutkującymi odmową wszczęcia dochodzenia nie zgodziła się Skarżąca składając odwołanie, które wpłynęło do OIRP w Lublinie w dniu (...) r. Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i merytoryczne jego rozpatrzenie lub przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Zdaniem Skarżącej postępowanie prowadzone przez Zastępcę Rzecznika było farsą, gdyż nie dążono do wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy. Uzasadniając swoje odwołanie Skarżąca potwierdziła zarzuty wskazane w skardze. W podsumowaniu stwierdziła, że radca prawny na przestrzeni lat kilkakrotnie podejmowała dziwne, infantylne jak na prawnika zachowania wobec różnych zarządów Wspólnoty co świadczy, że jest wysoce emocjonalna, kłótliwa, mająca o sobie wysokie mniemanie, co nie daje rękojmi posiadania walorów moralnych wymaganych od radcy prawnego. Odwołanie zostało skierowane do wiadomości Ministerstwa Sprawiedliwości.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, zważył co następuje:

Odwołanie Pani (...)nie zasługuje na uwzględnienie. W pierwszej kolejności wskazać należy, że postępowanie dyscyplinarne prowadzone przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ma na celu ustalenie, czy doszło do naruszenia przez radcę prawnego obowiązków nałożonych przez obowiązujące przepisy prawne, w szczególności: ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych (Dz.U. z 2020r, poz.73 ze zm.) oraz zasady zawarte w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego stanowiącym załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r a także czy i na ile naruszenie to jest przez radcę prawnego zawinione i ewentualnie wymierzenie winnemu kary dyscyplinarnej.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie dokonując analizy akt sprawy doszedł

do przekonania, że postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia jest zasadne, a w postępowaniu radcy prawnego (...)nie można się dopatrzeć znamion deliktów dyscyplinarnych. Wobec czego nie zachodzą obiektywne podstawy uzasadniające wszczęcie dochodzenia. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny poddał analizie zasadność zarzutów Pani (...)określonych w skardze z dnia (...)r na gruncie zgromadzonego materiału dowodowego. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w całości podziela ustalenia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego w zakresie oceny zarzutów w stosunku do radcy prawnego. W pierwszej kolejności należy przyjąć, iż radca prawny nie wykonywała na rzecz Wspólnoty obsługi prawnej w żadnej formie. Jej aktywność dotyczyła sfery prywatnej a nie zawodowej związanej z wykonywaniem zawodu radcy prawnego. Jak każdy członek Wspólnoty Mieszkaniowej miała prawo działać nie tylko w swoim interesie ale także w interesie całej wspólnoty. Tak więc trudno przyjąć za uzasadniony zarzut przygotowywania uchwał, bowiem w ich powstawaniu mieli udział również inni członkowie. Także zarzut naruszenia godności osobistej Skarżącej w piśmie załączonym do skargi nie jest zasadny, gdyż omawiane pismo nie zawiera stwierdzeń obraźliwych, szydzących czy też poniżających. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podziela ocenę Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, iż omawiane pismo stanowi krytykę działań zarządu Wspólnoty i wyraz niezadowolenia z pracy zarządu. Wbrew zarzutom zawartym w skardze co do ujawnienia treści korespondencji mailowej w zebranym materiale dowodowym nie potwierdzono zaistnienia takiego zdarzenia, gdyż korespondencja została upubliczniona przez jej adresatów i wykorzystana w omawianym wyżej piśmie członków Wspólnoty. W żadnym wypadku nie można przypisać radcy prawnemu odpowiedzialności za „obalenie" zarządu. Zgodnie bowiem z obowiązującymi przepisami zarząd Wspólnoty wybierany jest kolegialnie przez jej członków i to ono decydują kto będzie sprawował te funkcje.

Rozpatrując odwołanie jak również analizując treść dokumentów znajdujących się w aktach sprawy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zwrócił uwagę na emocjonalne zaangażowanie zarówno Skarżącej jak i radcy prawnego co znajduje potwierdzenie w ich pismach składanych w toku postępowania. Zdaniem Sądu kierowanie się emocjami nie powinno mieć miejsca przy dokonywaniu oceny zachowania danej osoby, gdyż wyklucza to obiektywizm takiej oceny.

Zebrany materiał dowodowy pozwala stwierdzić, że nie doszło do naruszenia przez radcę prawnego (...)zasad etyki zawodowej, które w świetle art.64 ust.1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art.11 ust1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego mogłyby być podstawą jej odpowiedzialności zawodowej.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie mając na uwadze powyższe ustalenia orzekł jak w sentencji postanowienia.

Pouczenie

Zgodnie z art. 426 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997r Kodeks Postępowania Karnego (Dz.U. z 2021r, poz.534) w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych (Dz.U. z 2020r, poz.75) postanowienie niniejsze jest ostateczne w toku instancji i nie przysługuje od niego środek odwoławczy.

…..... …..... …..... .....

r.pr Tomasz Grabek r.pr Zofia Filipek-Kraczek r.pr Olimpia Marcewicz-Kochnio